

ADNOTATIONES EDITORUM.

In Ed. I. Appendicis literæ singulares puncta denotantes literis quæ dicuntur *cursivis* impressæ sunt, sed in libellis nobis relictis manu Ioannis Bolyai scriptis puncta literis qu. d. *fractur* denotantur, quibus etiam pater eius usus est.

Pag. 1. post ¶. 15. in Ed. I. legitur :

└ denotet perpendicularare
 └ " angulum.

Nos hæc delevimus, quia pro signo └ usitatiore ┌ utimur, vocabulum «angulum» autem ubique integrum scribimus.

Pag. 8. ¶. ultimo «ſrs» correximus in «hrs», ut et ipse auctor corredit in libello manu scripto, quo Appendicem lingua Germanica denuo pertractavit.

Pag. 10. ¶. ultimo §. 18. «○ ha» emendavimus ex «○ hf».

Pag. 14. extremae §. 26. auctor ascripsit exemplari in bibliotheca Academiae Hungaricæ asservato «cos. quoque necessarium». Videtur in editione quadam altera propositionem de cosinu demonstraturus fuisse, quamquam nihil hic maioris momenti vere desideratur. Revera considerationes, quibus in «Supplemento numeri '31351» Tom. II. Tentaminis ex

$$\sin. H : \sin. A = 1 : \sin. \alpha$$

trigonometria sphærica integra deducitur, et in geometria absoluta valent.

Pag. 16. ¶. 3. Ex libello Germanico auctoris manu scripto «cq» scripsimus pro vitioso «cg» Editionis I.

Pag. 17. ¶. 5. «cn || ab, c'n' || ab» scripsimus pro «cn, c'n' || ab» Ed. I.

Pag. 20. ¶. 8. «et 27» Ioannes Bolyai ipse ascripsit in exemplari Academiæ.

Pag. 22. ¶. 4. a calce «§. 30.». scripsimus pro «§. 29.». Ed. I.

Pag. 35. In hoc Additamento, quod pagg. 380—383 Tom. II. Ed. I. Tentaminis continetur, delevimus mentionem de paginis huius operis factam, in quibus solum theorematum omnibus nota continentur. Articulum vero secundum in hunc locum reiecimus:

«Pro v positivo radicem positivam ipsius $-v^2$ per $+v$ denotat, et negativam per $-v$, sed ob defectum signorum (quum vix hæc duo quadamtenus prodierunt), radix positiva ipsius -1 per $\sqrt{-1}$ et negativa per $-\sqrt{-1}$ denotabitur».

Ibidem ¶. 3. Post «Appendicis» delevimus «in tomo primo».

Ibidem ¶. 11. Initium articuli huius in Ed. I. sic legitur:

«Nimirum de axiomate Euclideo dictum in tomo primo satis superque est: pro casu, si verum non fuerit \mathfrak{E} ».

Pag. 38. ¶. 2. «multiplicantur» scripsimus pro erroneo «dividantur».

Ibidem ¶. 8. Latus sinistrum formulæ in Ed. I. deest.